

Ballar em fa créixer!

Molts adolescents troben en la dansa un **vehicle immillorable per expressar-se**

MARTA ESPAR

FOTO: DAVID BORRAT

La Claudia Masachs, de 13 anys, balla des que en tenia 3. El Nil Vives, de 15, des dels 7. Ella, clàssic i contemporani. Ell, hip-hop i contemporani. Més de sis hores a la setmana cadascun. I quan hi ha previst algun bolo, perden el compte de les hores que dediquen a la seva passió: la dansa. Tots dos formen part de la companyia Indans Dansa, que Elisabeth Trias, professora de ballet clàssic i directora de l'Escola Dans de Banyoles, va crear amb coreografies de Maria Roca i Blai Costa, ballarins i mestres de contemporani i hip-hop, respectivament. Són sis ballarins d'entre 13 i 17 anys i dos de més grans, de 21 i 23, que combinen els seus estudis d'ESO, batxillerat o carrera universitària amb els assajos de l'espectacle *La Juliette no tenia balcó*, que van estrenar a principis d'any

"Són capaços de mantenir un alt grau de compromís", diu Elisabeth Trias, professora

i que ja comença a fer gira per les comarques gironines. "Han après com treballar un espectacle i com mantenir-se dalt d'un escenari més d'una hora ballant. I han demostrat que són capaços de mantenir un alt grau de compromís amb el que es proposen", assegura Elisabeth Trias, que amb les seves paraules esborra tòpics negatius associats a l'adolescència.

De grans, el Nil i la Clàudia no tenen clar si es voldran dedicar a la dansa. Són conscients que és molt difícil guanyar-se un lloc en aquest món. Però estan convençuts que, facin el que facin, serà una experiència

"La dansa sempre estarà present en la meua vida. Em permet sentir", afirma el Nil

enormement útil i satisfactòria que els acompanyarà sempre. "Voldria dedicar-me a alguna activitat relacionada amb l'art -explica el Nil-, però el que és segur és que la dansa sempre estarà present en la meua vida, com un llenguatge que em permet sentir, expressar-me". La Clàudia parla de ser metge o professora de primària o de ballet clàssic, no s'acaba de definir, però sí que sent el ball com una eina d'expressió que sempre l'ha ajudat a organitzar-se i concentrar-se en els estudis.

Beneficis emocionals

En l'adolescència el llenguatge de la dansa pot

aportar molts beneficis, tant a nivell educatiu com emocional. Gemma Calvet, presidenta de l'Associació de Professionals de la Dansa de Catalunya (APdC), també és responsable de l'àrea d'educació de ConArte, la confederació d'Artistes-Treballadors de l'Espectacle, i cita detalladament una llarga llista de beneficis quan se li pregunta què aporta la dansa a l'educació i la formació dels nanos, sobretot en l'adolescència: "Primer, hi ha una part física, que permet desenvolupar la consciència corporal, millorar l'estratègia de lateralitat, el control postural i la respiració. A més, a través de conèixer i estimar les potencialitats del seu cos, milloren la seva imatge corporal i, per tant, augmenta la seva autoestima i la seguretat en ells mateixos en un moment tan important de canvis fisiològics", explica Calvet, que també és mestra de dansa clàssica i creativa a les escoles municipals.

el Periódico

Què leer

Amb la col·laboració de:

CCCB

El Sant Jordi per als nens i les nenes

Món Llibre

18 i 19 d'abril de 2015
d'11 a 19.30 h

CCCB - PL. DE JOAN COROMINES
MACBA - PL. DELS ÀNGELS

Segueix-nos a:
www.barcelona.cat/monllibre
i #monllibre15

BARCELONA inspira DNA

Ajuntament de Barcelona

PROJECTE. A l'Escola Dans de Banyoles hi fan dansa adolescents com el Nil i la Clàudia. El ball els motiva i els ajuda a conèixer-se millor.

pals de Montornès del Vallès i Esparreguera.

A part de la maduresa emocional, Calvet també parla dels beneficis del treball en grup: "Hi ha un treball de projectes en comú que els ajuda a sentir que formen part d'un grup amb un objectiu comú i a establir lligams, així com a respectar l'aportació de l'altre". Per acabar, la presidenta de l'ADPC afegeix: "A mesura que anem organitzant tots els moviments, integren coneixements i augmenten les capacitats de concentració, anàlisi i síntesi".

Assignatura pendent

Però, malgrat aquesta llista, la dansa continua sent pràcticament absent en l'educació. "Hi ha una part important de dansa en el currículum general tant de primària com d'ESO, però els especialistes de dansa no hi tenim accés", explica Calvet. L'ADPC, que està integrada per més de 480 professionals de Catalunya, reivindica des de fa temps l'accés dels professionals formats en pedagogia de la dansa a aquest volum de 30/40 hores anuals. A Catalunya aquesta llicenciatura s'obté a l'Institut del Teatre, i l'ADPC reivindica que també es torni a implantar el postgrau de Música i Dansa per a Mestres que existia fins fa uns anys a la Universitat Autònoma.

"Al batxillerat d'arts escèniques, per exemple, qui dona les classes d'art dramàtic acostuma a ser el professor de filologia, i les de dansa, el d'educació física", lamenta Calvet, que creu que necessiten més formació especialitzada.

BALL. El llenguatge de la dansa pot aportar molts beneficis, tant a nivell educatiu com emocional.

La Clàudia Gómez està fent el segon curs del grau d'educació infantil a la Universitat de Barcelona i realitzant una formació professional de dansa contemporània a l'escola i espai de creació Àrea de Barcelona. En el futur, li agradaria treballar en un projecte educatiu que integri la dansa i que es pugui dur a terme en una escola pública. "També m'agradaria acostar la dansa a diferents contextos socials desafavorits i amb pocs recursos econòmics -explica-. Però en tota la carrera només hi ha una optativa que vagi relacionada amb el moviment i el cos, i forma part d'una menció".

Doble vessant

La Clàudia voldria complementar la carrera amb els estudis superiors de pedagogia de la dansa a l'Institut del Teatre o amb algun màster o postgrau a l'estranger, "en el qual es pugui relacionar la dansa i l'educació, ja que aquí encara no s'imparteixen uns estudis que tinguin

aquest doble vessant".

"Vaig començar a ballar amb 16 anys i la dansa em va aportar molt, ja que em va ajudar a centrar-me i conèixer-me a mi mateixa. Em va ajudar a encarar els estudis de l'institut amb molta més motivació i també em va servir per expressar tot el que em passava i sentia a través d'un altre llenguatge: el moviment i el cos", explica la Clàudia.

Igual que l'altra Clàudia i el Nil, el contemporani i el hip-hop o el ballet clàssic van començar sent una extraescolar i van acabar sent un "estil de vida". "És molt més que anar a classe d'extraescolar i fer un festival de fi de curs", insisteix amb passió Elisabeth Trias, que acostuma a dur els alumnes de l'Escola Dans a veure espectacles a Barcelona o a organitzar conferències relacionades amb la dansa a l'Ateneu de Banyoles. "Hem de fer d'educadors de la dansa, ensenyar-los el seu llenguatge, la seva història i tot el que representa", conclou. ■

Un matí de dansa a l'escola o cinc dies a l'institut

Five days to dance és un documental que presenta el ventall de possibilitats que la dansa pot despertar en els joves. Durant cinc dies, les classes d'un institut s'aturen. Només per ballar, i per moure emocions i reflexions entre tots els membres de la comunitat educativa. Els resultats són interessants i fructífers.

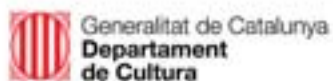
Una experiència semblant, a més petita escala, és el *Matí de dansa* que la cooperativa Factoria Mascaró ofereix als centres educatius. Quan els nens arriben a l'escola, quatre ballarins els reben. Els representen una frase de moviment, un poema visual que repetiran després tots junts quan acabi l'activitat. Els alumnes no faran classe aquell matí: veuran una exposició amb fotos i explicacions sobre l'energia, el moviment, el mirar i tocar, i després podran fer una entrevista exhaustiva als ballarins i preguntar-los què fan i per què s'hi dediquen. Després del pati, la Factoria els ofereix un petit espectacle de 45 minuts amb elements d'*attrezzo* que els alumnes han preparat a classe dies abans. Quim Serra és ballarí i director d'aquesta cooperativa de dansa. Ara està concentrat en l'espectacle que estrenaran a la Fira d'Igualada el 17 d'abril, basat en el llibre de Jaume Cela *L'estrella que volia tenir cua*.

la mostra d'igualada 26a fira de teatre infantil i juvenil
del 16 al 19 d'abril de 2015

www.lamostraigualada.cat

ORGANITZA

INSTITUCIÓ COL·LABORADORA

COL·LABORA

PATROCINA

MITJANS DE COMUNICACIÓ OFICIALS

